

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จนั้นผู้บริหารจำเป็นต้องมีข้อมูลทางการเงินของธุรกิจเพื่อใช้ประกอบในการตัดสินใจ ปัจจุบันพระราชบัญญัติการบัญชี 2543 กำหนดให้ธุรกิจที่มีลักษณะการประกอบธุรกิจในรูปแบบนิติบุคคล ต้องมีหน้าที่ต้องจัดทำบัญชีและงบการเงินให้ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชี ซึ่งสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการออกมาตรฐานการบัญชี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานทางธุรกิจได้จัดทำบัญชีตามความเป็นจริง ถูกต้องและเป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. 2543 แต่เนื่องจากปัจจุบันได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การนำเสนองบการเงินให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards: IFRS) และประกาศใช้ในปัจจุบัน มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นมา เนื้อหาในมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าวได้กำหนดเกณฑ์ในการนำเสนองบการเงิน แนวทางเกี่ยวกับโครงสร้างและข้อกำหนดขั้นต่ำสำหรับข้อมูลที่ต้องแสดงในงบการเงิน นอกจากนี้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการจัดทำบัญชีและการนำเสนองบการเงินยังได้ประกาศกำหนดรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ. 2552 โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2552 เป็นต้นไป กำหนดให้งบการเงินต้องมีรายการย่อตามที่กำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (ปรับปรุง 2550) และหากกรณีที่มีมาตรฐานการบัญชีกำหนดให้มีการแสดงรายการที่แตกต่างหรือนอกเหนือจากรายการที่ประกาศ ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีกำหนด ซึ่งการนำเสนองบการเงินตามข้อกำหนดใหม่นี้ มีประเด็นปัญหาต่าง ๆ เช่น การจัดประเภทรายการในงบการเงินของปีก่อนที่นำมาเปรียบเทียบ การเลือกปฏิบัติในการนำเสนองบกำไรขาดทุนแบบจำแนกตามหน้าที่และจำแนกตามส่วนงาน การแสดงส่วนเปลี่ยนแปลงในส่วนสินค้าสำเร็จรูปและสินค้าระหว่างทำ และการแสดงต้นทุนทางการเงิน เป็นต้น (สำนักงานจรรยาบรรณและการบัญชี, 2552: ออนไลน์) ทั้งนี้ในการปฏิบัตินั้น ธุรกิจที่มีรายการค้าแตกต่างกัน ปัญหาของผู้ทำบัญชีในการนำเสนองบการเงินจึงอาจมีความแตกต่างกัน จึงเป็นที่น่าสนใจในการศึกษาปัญหาในการนำเสนองบการเงินของผู้ทำบัญชี ซึ่งถือว่าผู้ทำบัญชีเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการจัดทำงบการเงินเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นผู้ที่รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีของนิติบุคคลเพื่อให้การ

แสดงผลการดำเนินงาน ฐานะการเงินหรือการเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงินที่เป็นอยู่ตามความจริง และตามมาตรฐานการบัญชี (สมเดช โรจน์คุริเสถียร และคณะ, 2549) ในปี พ.ศ. 2551 จังหวัด เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีสถิติการจดทะเบียนนิติบุคคลมากที่สุดในเขตจังหวัดภาคเหนือ และมีผู้ทำ บัญชีจำนวน 1,375 ราย แบ่งเป็นผู้ทำบัญชีที่เป็นพนักงานของกิจการ จำนวน 483 ราย เป็นผู้รับจ้าง ทำบัญชีอิสระ จำนวน 394 ราย เป็นผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี จำนวน 312 ราย และเป็นผู้ช่วยผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี จำนวน 186 ราย (สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด เชียงใหม่, 2552: ออนไลน์)

ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัญหาของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการนำเสนองบการเงินและการจัดทำงบการเงินตามประกาศรายการย่อที่ต้องมีในงบ การเงินของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ สำหรับผู้ ประกอบวิชาชีพบัญชี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็น แนวทางในการแก้ไขปัญหาการนำเสนองบการเงินของผู้ทำบัญชี รวมถึงเพื่อพัฒนาการนำเสนอ งบการเงินต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

เพื่อศึกษาปัญหาของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการนำเสนองบการเงิน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบปัญหาของผู้ทำบัญชีในจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการนำเสนองบการเงิน เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการนำเสนองบการเงินของผู้ทำบัญชี รวมถึงการพัฒนาการนำเสนอ งบการเงินต่อไป

นิยามศัพท์

ปัญหา หมายถึง สิ่งที่พบหรือสิ่งที่เป็นอยู่ อันเป็นอุปสรรคต่อการนำเสนองบการเงิน ในที่สนของผู้ทำบัญชี

ผู้ทำบัญชี หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีไม่ว่าจะได้ทำ ในฐานะลูกจ้างของกิจการ รับทำบัญชีอิสระ ผู้ทำบัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี หรือผู้ช่วยผู้ทำ บัญชีในสำนักงานรับทำบัญชี โดยผู้ทำบัญชีต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและเงื่อนไขของการเป็นผู้ทำ บัญชีตามที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากำหนด

การนำเสนอทางการเงิน หมายถึง การจัดทำและนำเสนอทางการเงินตามมาตรฐานการ
บัญชี (ปรับปรุง 2550) และประกาศรายการย่อที่ต้องมีในงบการเงิน พ.ศ. 2552 เล่ม 126 ตอนพิเศษ

39 ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved